

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 25 cènts. Número solt, 15 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.ª plana, 4 ptes. : 6.ª, 2 ptes. : 12.ª, 1 pta.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic quinzenal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

El principi de nacionalitat

II

Molt s'ha debatut aquest principi que modernament se defineix: «Tota nació té dret a constituir un sol Estat, siguin els que vulguin els drets dels demés». Per una banda, sol demostrar-se la seva necessitat, car és axiomàtica la raó que diu que molt més bé poden governar-se'ls pobles per ells mateixos, que no per uns altres, amb els quals hi han diferències de llengua i de caràcter moral i fisiològic que'ls separen.

Per l'altre, volen aduir, els contraris d'aquest principi, que hi hauria necessitat de canviar l'ordre social existent, per a que les nacionalitats actuals constituïssin els corresponents Estats.

Nosaltres, som fervents defensors de l'esmentat principi, perquè creiem que és més fàcil que'ls governants del país coneixin millor les necessitats de llurs súbdits, si'ls lliga a ells una completa afinitat psicològica física.

No veiem manera de lligar l'autoritat política dels governants amb uns súbdits (els governats), si no tenen en la seva naturalesa els mateixos caràcters essencials i, per lo tant, són diferents les seves necessitats.

I si escoltem el qu'ens diuen els partidaris de la teoria conservadora, defensant la continuació de les coses tal com les hem trobat i negant possibilitat a la deslliuradora teoria autonomista, ens quedem boca-badats al veure'is aduir, en apoi del què volen dir-ne ideals llurs, insubstancials i xorcs arguments que sols porten a la conclusió de convèncer'ns de la manca de criteri de llurs autors.

A ells, els fa por, l'última part del principi que diu: «siguin els que vulguin els drets dels demés»; creient-se que això vol dir un assalt a la propietat; però entengui's que l'implantació d'aquest principi, ha d'aconseguir-se per la voluntat unànim d'un poble que sent ansies de viure amb els seus propis medis i de deslliurar-se d'unes lleis injustes, que ho són, perquè les hi han imposat sense prendre-li la mida, i, és clar, li venen grans.

No vulguin dir-nos que s'han de respectar els drets dels demés. Són ficticis, aquests drets que, per fets circumstancials de l'història, se han concedit a una nació, menyspreuant els veritables d'una altra. Són ficticis, perquè estan fonamentats en l'eterna ambició humana i en les lluites del més gran contra'l més petit. I són ficticis, perquè «drets» vol dir: «acció sobre una persona o cosa», i no creiem, per lo

tant, en la il·legitimitat d'un dret imposat per la força i contra la voluntat i lliure albir d'un poble que té la desgracia d'ésser més petit i la d'haver de lluitar, per a aconseguir la seva reivindicació, amb els esperits xorcs, migrats, que per la seva dissort, no hi manquen mai.

Si d'aquests pessimistes conservadors no'n tinguéssim a Catalunya, pot-ser ja s'hauria aconseguit la seva plena autonomia i estaria en possessió dels drets que injustament li arrebastaren i pels quals els bons catalans lluitem, no desdint fins a arrancar-los de les urpes centralistes.

ESTEVE SARROCA

Per a El Demócrata

En el nombre del diumenge passat de dit periòdic hi vé estampat un judici crític (sic) de la nostra publicació, que vol semblar una orientació o guia per a la consecució dels nostres ideals.

Mercès per a l'autor del solt. Més, tingui en compte, «El Demócrata», que quan se volen donar lliçons de qualque idea o assumpte, el primer que s'ha de tenir, és una perfecta noció de l'essència de l'aital idea o assumpte. puix, si bé a ells els sembla que «no con escritos ni discursos se hacen adeptos, hoy día,» a nosaltres ens apar, semblant cosa, verdaderament utòpica, puix amb aquesta teoria se suprimiria'l medi més valios d'intercomunicació humana, la premsa; i els que no som fabricants ni tenim medis directes d'afavorir a l'obrer en les seves necessitats corporals, ens veuríem privats d'exercir l'influència social a que tots venim obligats per a procurar el millorament de l'esmentada classe. De manera, que nosaltres seguirem el nostre camí predicant les idees emancipadores del proletariat, excitant als obrers per a que amb llur esforç, ajudats de l'associació en totes ses diferents formes, assolixin el què per dret natural els pertoca, o sigui'l millorament de les seves condicions de vida moral i material, per a que no sigui possible que'ls amos, que han vist créixer desmesuradament les seves caixes, amb motiu de les presents circumstàncies mundials, no's recordin tant sols d'apujar un centim el jornal als seus treballadors, veient com veuen l'estat actual de penúria en que's troben.

I, respecte al críticat article d'en Samblancat, ens sembla com un escrúpul de monja, además de que en la capçalera de dit article hi anà una nota en la qual se feia constar l'abso-

luta llibertat en son llenguatge, propi de l'articulista.

RÀPIDA

EL REI NO VÉ. — No sé quines dificultats hi deuen haver hagut, més, és lo cert, que s'han ajornat les reials visites.

Adéu, excursions! Adéu, muntanya de Montanya de Montjuic! Adéu, honors i prevendes! Adéu, domagos i penjarelles!...

Saben per què no vé'l rei?

Perquè sembla que encare no ha pogut apendre allò dels «setze jutges, mengen fetge», etc., etc.

¡Quina llàstima!

ASPECTES DE LA GUERRA

SERBIA

Aquests darrers dies hem rebut una notícia que als que, ensenyats de l'estat actual de nostra Patria, desitgem de cor el ressorgiment de les nacionalitats que, com ella opreses, senten el pes dolorós de les cadenes subjectadores.

L'exèrcit de la nació serbia, després de la entrada que feu, dies enrera, a un petit troç de sa patria, acaba d'assolir una gran victòria sobre'l seu opresor. Acaba de conquerir, amb sa sang, una part del terreny patri encadenat; acaba de netejar d'enemics, sedents de pobles petits, una de les seves més històriques ciutats, la ciutat de Monastir.

El poble serbi, amb la gran batuda que ha fet d'imperialistes, ha trencat part de les cadenes que'l subjectaven; ha començat a treure de casa seva la maleida nissaga que en mal jorn s'hi ficà per medi de l'art més vergonyós de l'actual segle, i que li privaren de fruir de la hermosa llibertat.

Are, ja hi hà un troç de patria que respira.

Ja hi hà una part de Serbia que és Serbia. El món ha donat un pas més endavant en el progrés, començant a troçar el què ha sortit a son pas, per a entorpir-lo. I la llibertat ha tornat a prendre possessió d'un lloc que la reacció, per medi de l'imperialisme, l'havia tret.

La reconquesta de Monastir, repeteixo, ens ha alegrat. Es el què no ha fet veure, en mig

de nostra alegria, la que sent el poble Serbi, començant a fruir dels alèns de victòria i deslliurança que li faràn ovirar, demà, la seva mare redimida. Es el què'ns fa confiar que, a l'exemple de Serbia lliure, segueixin Bèlgica, Polònia, Bohèmia, Finlàndia, Irlanda, Urkània, etc., etc., també lliurant-se. I és el què'ns ha fet veure, finalment, l'extingiment d'opressors en el món civilitzat.

En mig de les nacionalitats-ressorgides, ha semblat com si hi veiessim també a Catalunya, respirant aires de llibertat.

X.

La Unió Catalanista al poble

Mancaria, la Unió Catalanista, al contingut del seu programa i a la consciència dels seus homes, si en aquests moments dolorosíssims de grans privacions, no alcés, irada, la veu de protesta, en nom de la fraternitat i de la justícia.

Si greu ja era la situació de les classes populars catalanes abans de la lluita sagnant que flagel·la, avui, a Europa, la situació d'ara no té parió; i nosaltres, que lluitem fermament per a que desapareixi el predomini del capital, que és el predomini de la força; que aspirem a un comunisme que fassi iguals a tots els homes, protestem amb tota la energia possible, de l'abandonament de les funcions de govern a mans dels que no tenen altre ideal que l'enriquir-se a costa de la salut del poble i de la seva misèria.

Nosaltres, que aspirem a una Catalunya llibertada amb homes lliures, i mai a una Catalunya llibertada amb homes esclaus; que laborem per l'enfortiment de la raça i pel predomini de la justícia, no podem deixar de rebel·larnos contra els causants de la situació actual, contra aquest constant encariment de la vida que ha de portar fatals conseqüències en l'esdevenidor de la nostra patria.

Mentre a cada moment s'invoca al poble català, en nom de Catalunya, per a les concupiscències polítiques, no manquen explotadors que apelen sempre al sagrat nom de la patria, però que, aprofitant la desbaltestada funció del govern espanyol, realitzen l'agi més escandalós sens recordar-se de que l'obrer, el gran poble català, s'escola de feblesa, i abandona el terror patri, fugint de la misèria.

La Unió Catalanista que creu que la funció de l'Estat deu ésser regulada per un esperit de justícia, que, essent l'Estat la representació suprema de la col·lectivitat, deu intervenir totes les accions industrials i mercantils per a evitar la explotació del poble; que té sentat en el seu programa la aspiració de «s'ha d'anar de dret i gradualment a la socialització municipalització de les funcions socials i tenim per objectiu socialitzar la terra»; que ha afirmat e-regodeixement integral del dret a la vida; pot dir deixar, doncs, la Unió Catalanista, de dir la seva paraula en els actuals moments?

No sabem veure per enlloc el més petit interès, ni en l'Estat, ni en els organismes administratius de Catalunya, per a posar remei al mal que corca la nostra existència individual i, per tant, col·lectiva. La incautació de qualques mercaderies de que tant s'ha parlat ha resultat una farsa; les subsistències augmenten de preu a cada moment, i la intervenció de

l'Estat, i dels organismes dependents, que devia evitar l'agi no s'ha realitzat, i, així, la vida del nostre poble ha quedat abandonada a la mercè dels homes sense consciència que han volgut mercadejar-hi. Pot haver-hi ningú que, amb sentiments d'humanitat, pugui acceptar, sens protestar, l'actual situació?

Quan la indústria i el comerç del país sofreixen una greu crisi, és fins a cert punt comprensible la repercussió dolorosa en la classe obrera; allavors és la conseqüència d'un fenomen per tot-hom deplorat i que repercuteix amb una major o menor intensitat en tots els estaments socials. Però, quan la crisi no hi és, i si en qualque branca s'hi troba és molt relativa; quan la producció ha donat faulosos beneficis extraordinaris, l'obrer, l'element productor de la riquesa, té dret a una participació extraordinària d'aquests beneficis. Però el que ha succeït a Catalunya, ha sigut que, mentre les utilitats sumaven quantitats immenses i els queviures pujaven, i pugen exageradament de preu, els sous han restat immòbils. I, a mesura que la desproporcionalitat ha anat augmentant, el malestar del poble ha anat creixent.

És per això que la Unió Catalanista, que sent les aspiracions proclamades per les doctrines socialistes per a la solució del problema econòmic, ajunta la seva protesta noble, sincera, a la dels ciutadans que en aquests dies protesten, com nosaltres, del predomini abusiu del capital.

Barcelona, 18 de Novembre de 1916

Amadeu Peig, President; Pere Manén i Artés, Vicepresident; Antoni Colomer i Tutau, Tresorer; Joan Monés i Costa, Trinitat Comas i Corbera, Josep Serra i Jaume Cardús, Vocals; Ramon Duran i Albesa, Secretari de Propaganda; J. Grant i Sala, Secretari d'Acció Cultural i Social; Francesc Rosell, Secretari de Relacions Exteriors, i Francesc X. Casas i Brix, Secretari General.

TARDOR...

Acabo de deixar a uns antics companys. Uns xicots de la meua èdada, i, si fa o no fa, de la meua alçada. Són una mena de jovent que fuig de la bullanga, de les escenes bacanals econòmiques, perquè ho troben xavacà i ridícul. Acabem una conversació de veraders homes, encare que joves. Cada-hi tira pel seu cantó, dirigit per son pensament...

Jo, tot content i satisfet, camino pel camí de la meua llar. Me faig jo mateix castells en laire. Il·lusions de coses que si podessin realitzar-se, per no ésser impossibles, portarien la felicitat al món. A aquest món de llot i d'odis...

De sobte, a l'embocar per un altre carrer, i aprop de la cantonada, veig un quadro tant trist i fred, que totes aquelles il·lusions s'esvaeixen per complet.

Eren les nou de la nit dels últims de novembre. Una nit feréstega que anunciava l'arribada de l'hivern.

Un pobre vellet, tot estripat, arraulit, amb cara demacrada, en la qual s'hi mostrava l'erud del espectre del fred i de la fam. Amb la mà estesa i veu tremolosa, demanava una almoïna als vianants.

— Una caritat per amor de Déu! — deia'l vellet.

Demanava en nom de Déu, i de segur en-

care estava en dubte de sa existència! ¡Era tanta la seva dissort!

Al veure a aquell home, que de segur ja l'havien espremut treballant, i are que de res servia, el deixaven abandonat, com fardo inútil, en lloc de fer-li una caritat, hauria volgut fer-li un petó en aquell front arrugat i esgrogueït; puix la caritat, és una acció que'm repugna; una acció que, les més de les vegades, enorgulleix als que la fan, donant-se aires de senyors feudals, i humilla al que la reb.

En aquell home, hi veia el meu pensament al meu pare, inútil ja pel treball i al qual jo no podia mantenir i acudir a la pública compassió.

¡Quant covard me vaig tornar, allavors!

Per això are que soc jove, i tinc forces perquè me les esplotin, demano a la nostra mare Naturala, nostra Mare Eterna, que quan aparegui el primer dia d'hivern de ma vida i mes forces s'acabin, que'm doni una mort ràpida per a no arribar a l'hivern cruel i tenir de fer com aquell vellet: demanar una caritat, per l'amor de Déu...

JAUME BARMONA

DE MAHÓ ESTANT

Companys de Granollers!

¡Quin goig! ¡Quina alegria més gran vaig tenir al rebre la nova de que'l jovent nacionalista de Granollers, volent propagar els seus avençats i nobles ideals, s'havia agrupat per a començar-ho a fer, donant llum a un nou periòdic!

Veig — he dit entre mí mateix — que'l nostre Granollers no està tant mort com te pensaves; veig que encara li resta una espurna de vida, i és una espurna molt encesa, una espurna de cor jove, forta com totes les coses juvenils, capaç de salvar a un poble! Enceneu-lo aquest foc, ple d'ideologies i feu-li prendre una llamarada forta i viva, que cremi i arrali tota la llenya dolenta i envellida per la funesta política personal, centralista i caciquista que desgraciadament ha regnat durant molts anys i regna encare a la nostra estimada vila, i que deixi els brots tendres capaços d'arrelar ufanosos arbres que, donant els fruits Nacionalistes Republicans i Socialistes, renovin, no sols la nostra vila, sino que també influeixin a l'esclat de deslliurança de tota Catalunya, la nostra estimada Patria.

Ja era hora que començés a sorgir aquesta agrupació de joves, convençts i alentats per l'ideal que un dia ha de portar el benestar arreu del món, enlairant a l'obrer com se mereix i treient-lo del jou en que avui el tenen sumit els burgesos que comporten veure'l suar i desangrar-se per a guanyar un miserable i escatimat jornal, mentre ells disfruten i s'engalanen indegudament amb el benefici que'ls ha produït l'esforç d'aquell digne, pacient i honrat treballador.

¡Avant, companys de Granollers, sempre avant! que jo també, encare que apartat de vosaltres, vui demostrar-vos i vui que sabeu que des d'ara m'acolleixo com a ciutadà conscient a l'aplec de llibertat que heu format en bé de la nostra estimada Catalunya, i per a que tots els fill d'ella puguin fruir igualment dels beneficis que'ns produeix tant aimada Patria.

Vos saludo a tots els companys, desitjant-vos molta vida i salut per a seguir la difícil

tasca empresa i us recomano que algún día penseu que a Mahó, també hi ha qui treballa amb fè i dalit per a propagar els ideals que vosaltres defenseu des de RENOVACIÓ.

¡Visca Catalunya! ¡Visca Granollers! ¡Visca la «Joventut Nacionalista Republicana Socialista»!

JOSEP MOGAS FUSSELLAS

SECCIÓ OBRERA

La fam del proletariat

Sortí RENOVACIÓ per a fer reviuire dintre'l cor de tots, els ideals llibertadors que hi tenim hostatjats en forma migrada; migrament que és degut a la serie d'enganyis de que havem sigut objecte per part dels capdevaners polítics que han anat deixant defallir l'ideal republicà que no sentien, però predicaven, per a veure d'aconseguir, per exemple, la plaça d'escombraire honorari del Congrés.

En el primer nombre, començarem ja a ocupar-nos del deplorable medi de vida en el qual s'emmotlla'l proletariat; de l'ajocament a que's veu sotsmès l'home treballador i honrat que deuria ésser lliure i que, per sa dissort, amb la manca d'organització col·lectiva, es veu esclau del burgès, el qual, no satisfent-se amb l'exploament de que'l fa víctima, el té presoner dels seus capritxos.

La nostra tasca, solament començada, ja ens ha omplert de joia.

Havem tingut ja la satisfacció d'estrènyer la mà endurida de l'obrer, la més honrada, que'ns ha sigut allargada per a alentir-nos en l'obra de la seva deslliurança.

També havem vist com algú ha posat en pràctica la seva costum de treballar a l'ombra per a que deixessin de tractar aquesta *mesquina* que significa la llibertat de l'obrer.

Com imitant a les cèlebres «Dames de Estropajosa», han acudit a tots els ressorts per a tapar nos la boca.

¡Infeliços! ¡Van ben equivocats, si creuen amordaçar nos! Tenim les nostres aspiracions fonamentades amb l'abandonament material de l'obrer que pateix gana.

Horroritzats, contemplem cada dia el vergonyós espectacle que significa'l malversament de la tendra joventut, el precipitar en un abim les generacions futures. Contemplem el semblant esgrogueït i trist de l'home forçut que té'l poder de torçar el ferro i que li manca braó per a aconseguir satisfer la gana dels seus fills. Veïem cada dia com se multipliquen els éssers raquítics i anèmics que creixen per a morir, víctimes de la tuberculossi que'ls roba la vida, si de tal podem qualificar el temps d'ensopiment, d'engany i de miseria que han passat en aquest món.

Devant de tanta desgracia, no callarem; no podem callar. Continuarem la tasca començada, sens defallir un sol moment. Defensarem el dret a la vida, a aquesta vida que sembla que, per a gaudir-la, s'hagi de tenir patent d'hisenda; i no comportarem que vulga fer-se joguina del més gran aguant del món, de l'obrer, de aquesta font de vida que brolla deus de riquesa per a tot-hom menys per ell.

TOM-GAR

* * *

AVIS

Als nostres amics i al públic en general, fem saber que des del proper mes de desembre, RENOVACIÓ sortirà setmanalment. LA REDACCIÓ

ASSOCIACIÓ OBRERA? — Segons veus que han arribat a nosaltres, sembla que's tracta d'organitzar una associació d'obres contra-mestres i ajudants seus, en aquesta vila.

¡Amunt obrers, així és com se comença la vostra regeneració!

* * *

Sembla també que'ls obrers teixidors fan treballs per a organitzar una societat de resistència.

NOVES

CONFRARE. — Ha arribat per primera vegada a nostra redacció, el confrare «Queralt», de Berga. Queda establert el canvi.

***

UNIO LLIBERAL. — Ha sigut elegit president d'aquesta associació'l nostre particular amic En Joan Montañà. Desitgem que la seva gestió sigui profitosa als ideals republicans.

— Ha deixat d'ésser president de l'«Orfeo Granollerí» (secció coral de L. U. L.), per virtut de la nova disposició reglamentaria d'aquella casa, En Francesc Bassas i Palaus.

***

L'ALHAMBRA. — Per al diumenge que vé s'anuncia en aquesta societat una vetllada literaria i musical, organitzada per la secció «Joventut Alhambrina», en la qual se posaran en escena les obres «Al peu de la creu» i «La cotorra del convent.»

***

LA VIOLETA CATALANA (Societat coral). — Ahir vespre se celebrà en aquesta societat una vetllada a benefici d'un soci de la «Cooperativa Vallesana», que's troba temps hà malalt en l'Hospital de Barcelona. Felicitem als organitzadors per l'èxit obtingut, àdhuc que encoratgem als joves obrers d'aquesta societat per a que segueixin fent cultura, bo i recordant-se dels seus germans en dissort.

***

CASINO DE GRANOLLERS. — Per a avui està anunciada la representació de «Fantasmas» d'en Linares Rivas i «Pedro Giménez», d'en Perrín i Palacios

***

CURSA GRANOLLERS-ARGENTONA. — Segueixen amb activitat els treballs preparatoris d'aquesta important prova, que tindrà lloc el dia 10 del mes entrant. Els joves Sarroca, Serra, Godina i Sala, pel «Centre Excursionista del Vallès», tenen en projecte organitzar una conferència explicativa de l'excursionisme i àdhuc de la cursa que's prepara. Per al millor èxit d'aquesta, ofereix dit «Centre» una valiosa Copa i algú particular qualque objecte d'art, que, junt amb diferents premis provinents dels Centres barcelonins, seràn concedits als equips guanyadors.

***

COMIAT. — S'és anat a París, per a ampliar els seus estudis, el nostre company ben-volgut de redacció, en Francesc Montañà. Desitgem a nostre amic que li provin les terres franceses, al propi temps que procuri li sobrin qualques hores per a comunicar-nos ses impressions, per a estampar-les en nostre periòdic. Així ens ho ha promès.

***

ALLÓ DE LES ACERES. — Continúa la passivitat del nostre excel·lentíssim per a prendre la determinació d'arreglar les ja intransitables acerres. Li tornem a fer memoria, encare que creiem serà per demés tornar-ne a parlar, perquè si ha de venir — segons «El Demòcrata» — el nostre *que Dios guarde* a sentar el seus *reales pies* en aquesta heròica vila, anc que sigui no més que per unes hores, pugui posar-los-hi sense perill de la seva existencia. *Ni una palabra más.*

***

CONCURS. — L'Associació protectora de l'ensenyança catalana, amb data 10 del mes que som, ha obert un concurs per al nomenament d'un Tècnic assessor, per a l'evacuació de les consultes que freqüentment se fan a l'aital patriòtica associació catalana, així com per a auxiliar a la Comissió Tècnica de la mateixa i cooperar a la formació d'Estadístiques sobre ensenyances catalanes i del Catàlec-Biblioteca docent infantil català (en formació).

A dit concurs, quals bases se trobaràn de manifest en les oficines de la «Protectora», Canuda, 14 pral., tots els dies feiners, de cinc a set de la tarde, poden concorre-hi totes les persones, sens distinció de sexes, que's creguin amb condicions per a desempenyar dits serveis, quals sol·licituts, junt amb tots els documents que estimin oportuns presentar, deuràn entregar-se en dites oficines per tot el dia 15 del proper mes de desembre, fins a les vuit del vespre.

Restaurant de l'Estació de M. Z. A.
a càrrec de

MANUEL ARGEMÍ

RIFA-RGALO

d'un

MAGNÍFIC MUEBLEPHONE

en combinació amb la Rifa de Nadal

Es un artístic aparell fonogràfic, allotjat dins una preciosa caixa de caoba, amb adornaments de bronze. Tot ell va tancat amb persianes i és proveït d'un departament per a les plaques. Llum elèctrica a l'interior

Acompanyen al MEUBLEPHONE un centenar de plaques dobles, impressionades pels millors artistes i institucions musicals

Preu del bitllet, 10 céntims

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

Botiga Nova

Carrer Anselm Clavé, 16

GRAN ASSORTIT
en Postals, Objectes d'escriptori
i Perfumeria

Figurins:

París Elégant i La Femme chic

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 per 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIO
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0.60	0.95	1.50	1.50	1.00	12.50
2. ^a	1.10	1.35	3.00	3.00	2.00	25.00
3. ^a	1.60	1.85	4.00	4.00	2.50	35.00
4. ^a	2.10	2.60	5.00	5.00	3.00	40.00

NOTA IMPORTANT: El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes satisfent una sobre-prima de 0.20 ptes. cada mes.

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Arderiu Payerols i C.^a

TRANSPORTS

CARRER DEL REC, 15

Barcelona

¡No hi há més, senyors!... Quan tinguin sed, no demanin
altre cosa que les Begudes Gaseoses, Sifons i Aixarops

DEPÓSIT DE LA CERVESA DAMM

CLOTET

Carrer de Barcelona, 16 i 18

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit
en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina
Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

LA CATALANA

Societat de Segurs contra Incendis a Prima Fixa

Domiciliada a Barcelona

Rambla Catalunya, 15 i Corts, 264

Agent amb cartera

a Granollers i son Partit

Pere Novellas Valls

Carrer d'Alfons IV, 30